

לכמה צדדים של העולם
ומתפשטים בתוך בני העולם.
גון העשן יורד לעולם, וזהו הגון
הראשון שיוצא מתוך הנקדה
השקועה מאותו הצל שאמרנו,
שהוא סמ"ל, שרוכב על גמל,
כמו שנתבאר, וגון העשן הזה
נקרא קצפיא"ל הגדול. וזהו הרגז
של בני אדם שמחזקים את הלב
ברגז.

תחת זה ממנים אלף ויש מאות
קבוצות, שהן רגז הגופים של בני
אדם, משום שיש רגז ששולט
בעולם לעשות דין. אבל זה (צד)
הוא רגז ששולט ונכנס לגוף בני
האדם שמתרגזים ברגז הזה.
והרגז הזה הוא יסוד לכל שאר
הרגזים לעשות בהם בנין להרע,
משום שהעשן הזה יוצא מתוך
רגז האש העליונה שלוהטת, וזהו
הראשון לאותה האש.

ארכעה רגזים נפרדים מאותו
הרגז, ורגז הראשון נקרא רגז,
וזהו שמרגז את לב בני האדם,
וזהו שיורד והולך ומסית את
בני האדם שמתרגזים ברגזם,
וזהו שמושף את המשחית על
העולם. (ועל זה כתוב (חבקוק א) ברגז רחם
תזכר).

הרגז השני, זהו שיורד לעולם
ומשוטט ומתפשט לכל הצדדים,
וזה נקרא שנאה. וזה יורד ונכנס
בבני אדם. וזה, כיון שהוא נכנס,
נקרא משחית שקט, וזהו רגז
ששותק, וזהו שמשפתף באותו
מקום של הנקבה. וזהו רגז של
שתיקה שעומד בעקימות זהו
הקשה מכלם, משום שהוא כמו
הנחש, ששותק תמיד והורג אחר
בך.

הרגז השלישי, זהו רגז הפוף
מהראשון - שהולך ומתחזק ולא

גוונין, מתפרשן לכמה סטריין דעלמא,
ואתפשטן גו בני עלמא.

גוון תננא נחתא בעלמא, והאי איהו גוון
קדמאה, דנפקא מגו נקודה דשקיע
מההוא צל דקאמרן, דאיהו סמא"ל, דקא
רכיב על גמל, כמה דאתמר, והאי גוון תננא
אקרי קצפיא"ל רברבא. והאי איהו רוגזא
דבני נשא, דאתקיפו לבא ברוגזא.

תחות האי, ממנן אלף ושית מאה חבילין,
דאינון רוגזא דגופייהו דבני נשא. בגין
דאית רוגזא דשלטא בעלמא למעבד דינא.
אבל האי (סטרא) איהו רוגזא, דשלטא ועאל
בגופייהו דבני נשא, דאתרגיזו בהאי רוגזא.
והאי רוגזא, איהו יסודא דכל שאר גווני,
למעבד בהו, בנינא לאבאשא, בגין דהאי
תננא, נפקא מגו רוגזא דאשא עלאה,
דמלהטא, והאי איהו קדמאה לההוא אשא.

ארבע רוגזי מתפרשאן מההוא רוגזא. רוגזא
קדמאה, אקרי רגז ודא איהו דארגיז
לבייהו דבני נשא, ודא איהו דנחתא ואזלא
וסטיא לבני נשא, ואתרגיזו ברוגייהו. ודא
איהו דאמשיף מחבלא על עלמא. (ועל דא כתיב
(חבקוק ג) ברוגז רחם תזכור).

רוגזא תניינא, האי איהו נחתא לעלמא, ושאט
ואתפשט לכל סטריין, והאי אקרי
שנאה. והאי נחתא ועאל בבני נשא, והאי כיון
דעאל, אקרי מחבלא שתיקא (דף רמ"ג ע"ב) והאי
איהו רגזא דשתיק, והאי איהו דאשתתף
בההוא אתר דנוקבא. והאי איהו רוגזא
דשתיקה, דקיימא בעקימו. האי קשיא
מפלהו, בגין דאיהו כגוונא דחויא, דשתיק
תדיר, וקטיל לבתר.

רוגזא תליתאה, האי איהו רוגזא בהפוכא מקדמאה, דאזלא ואתקף ולא